

Hoa Ưa Lệ Mà Nở Thành Hoa

Hoa nở trong ghen ngào...không có giọt sương nào nên hoa đành ứa lệ!

Nắng lát nữa sẽ xé từng cánh hoa rã rời! Nước mắt liệu có rơi hay bốc hơi thành nắng?

Tôi quay chân. Lặng lẽ. Sáng mà buồn rất buồn! Không tin sẽ mưa tuôn bất ngờ vào buổi xế...

Những con chim se sẻ bay đi bay thật xa...Chúng đang ở vườn hoa - công viên - của thành phố?

Lát, tôi ra ngoài đó...không biết để làm gì? Còn sống còn cứ đi...cho biệt ly có nghĩa?

Bốn sáu năm...như thế, Quê Hương tôi cứ đi hoàn thành cuộc dâu bể, chữ nghĩa là tang thương!

Quê Hương ôi Quê Hương! Lời chào hay tiếng gọi những xác người bó gói trong mùa dịch lũ này?

Không một chiếc máy bay / nào bay qua biển lớn! Các du thuyền ghé bến gần hai năm còn nguyên!

*Hoa biết phận vô duyên, sáng nay nở ứa lệ?
Thơ tôi cũng như thế! Ai đọc đâu mà khoe?*

Trần Vấn Lệ